quibuſ iuramentiſ crediderunt animeq̄uiores eēnt; ſuſcepta ē autem a pplō tuo
ſanitas quidem iuſtoꝝ.
Iniuſtoꝝ autem exterminatio. ſicut enī
leſiſti aduerſarioſ: ſic noſ puocanſ magni
ficaſti. Abſconſe enim ſacrificabant iuſti pu
eri bonoꝝ: ꝛ iuſticie legem in concordiam
diſpoſuerunt. Similiter bona ꝛ mala
recepturoſ iuſtoſ patri omniū iam decantanteſ
laudeſ; reſonabat autem inconueniens
inimicoꝝ uox: ꝛ flebiliſ audiebatur plan
ctuſ ploratoꝝ infantium: ſimili autem
pena ſeruuſ cum domino afflictuſ: ꝛ
populariſ homo regi ſimilia paſſuſ. ſimi
liter ergo omneſ uno nomine mortiſ mor
tuoſ habebant innumerabileſ: nec enī
ad ſepeliendum uiui ſufficiebant. qm̄
uno momento que erat preclarior nati
o illoꝝ exterminata ē. De omnib; enim
non credenteſ propter beneficia: tunc cū
p̄imum fuit exterminium p̄imogenitoꝝ ſpo
ſponderunt pplm̄ dei ſe eē. Cum enī quı
etum ſilentium contineret omnia. et
nox in ſuo curſu medium iter haberet:
omnipotens ſermo tuuſ domine exiliens
de celo a regalibuſ ſedibuſ. duruſ debel
lator in mediam exterminij terrā proſi
liuit: gladiuſ acutuſ inſimulatum im
perium tuum portanſ. ꝛ ſtanſ repleuit
omnia morte: ꝛ uſq; ad celum attinge
bat ſtanſ in terram. Tunc continuo uiſ
ſomnioꝝ maloꝝ turbauerat illoſ. ꝛ ti
moreſ ſupuenerunt inſperati: ꝛ aliuſ
alibi piectuſ ſemiuiuuſ: Propter quam
moriebatur cauſam demonſtrabat mortiſ.
Viſioneſ enim que illoſ turbauerunt
hec p̄monebant: ne inſcij quare mala pa
tiebantur perirent. Tetigit autem tunc
ꝛ iuſtoſ temptatio mortiſ: ꝛ cōmotio in
[illegible] facta ē. [illegible] ſed non
diu p̄manſit ira tua.
Properanſ enim homo ſine querela de
precari pro populiſ proferenſ ſerui
tutiſ ſue ſcutū in orationem: ꝛ per in
cenſum deprecationem alligans. reſti
tit ire. et finem impoſuit neceſſitati:
oſtendenſ quoniam tuuſ eſt famuluſ.
Vicit autem turbas. non in uirtute cor
poris: nec in armatura potentie ſed ūbo
illum qui ſe uexabat ſubiecit: iuramēta
parentum ꝛ teſtamentū cōmemorans.
Cum enim iam aceruatim cecidiſſēt
ſuper alterutrum mortui. interſte
tit ꝛ amputauit impetum: ꝛ diuiſit
illam que ad uiuoſ ducebat uiam. In
ueſte enim poderis quam habebat to
tuſ erat orbiſ terrarum. ꝛ parentum
magnalia in quattuor ordinibuſ lapi
dum erant ſculpta. ꝛ magnificentia
tua in diademate capitiſ illiuſ erat ſcrip
ta. Hiſ autem ceſſit qui exterminabat:
ꝛ hec extimuit; erat enī ſola temptatio
ire ſufficienſ. Impiiſ autem uſq; in nouiſ
ſimum ſine miſericordia ira ſuper uenit. Pre XIX
ſciebat enim et futura illoꝝ: quoniam
cum ipſi pmiſiſſent ut ſeducerent ꝛ cū
magna ſollicitudine premiſiſſent illoſ:
conſequebantur illoſ penitentie actuſ. Ad
huc enim inter manuſ habenteſ luctū.
ꝛ deplorantes ad monumēnta mortuoꝝ.
aliam ſibi aſſumpſerunt cogitationem
inſcientie: ꝛ quoſ rogantes proiecerant:
hoſ tanquam fugitiuoſ pſequebantur.
Ducebat enim illoſ ad hunc finem dig
na neceſſitaſ. ꝛ hoꝝ que acciderant
cōmemorationem amittebant: ut que
deerant tormentiſ repleret punitio.
ꝛ pplſ quidem tuuſ mirabiliter tran
ſiret: illi autē nouam mortem inueni
[illegible] enim creatura. ad ſuum

License: public_domain – Leuven, Archief van de Abdij van Park, VIIIB20/9, fol. [1]v – Bible
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-1g4q/6670/56342)